WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.
NEDERLAND: 40 cts

22 MEI 1953. — Nr 137
3de JAAR — 20 BLADZ.

Mickey magazine

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

HALLO! hallo! mijn beste jongens en meisjes, overmorgen 24 Mei is het Pinksteren en nu zou ik graag mijn oproepje aan dat feest wijden om een oude schuld in te lossen. Vorig jaar vroeg een clubleider me, of ik Pinksteren wilde toelichten voor de leden van zijn afdeling. Daar zijn verzoek me te laat bereikte, beloofde ik hem er in 1953 een erezaak van te maken. Belofte maakt schuld... Laat mij toe die schuld te delgen.

Pinksteren — in Vlaanderen heet het ook Sinksen — komt van het Grieks PENTEKONTA, dat vijftig betekent. PENTE is vijf en KONTA is een achtervoegsel dat de tientallen aanduidt. Eigenlijk is hier bedoeld: de vijftigste dag. Welke vijftigste dag? Dat zal ik jullie vertellen.

Bij de Israëlieten, de Joden, was Pinksteren het feest ter herinnering aan het overhandigen, door God aan Mozes, van de twee stenen tafels op de berg van Sinaï. Die gebeurtenis vond plaats op de vijftigste dag na de uittocht der Israëlieten uit Egypte.

In de katholieke Kerk is Pinksteren de viering van de nederdaling van de H. Geest over de Apostelen en de Moeder van Christus, van de eerste prediking van Petrus en tegelijkertijd van de stichting van de primitieve Kerk. Dit alles gebeurde vijftig dagen na de verrijzenis van Christus (Pasen). Er is dus tussen de gebeurtenissen uit het Oude en het Nieuwe Verbond een treffende gelijkenis.

De Hebreeuwen noemden Pinksteren het FEEST DER EERSTELINGEN of het WEKENFEEST: gedurende 7 weken (49 dagen) werd om het Pascha gejubeld en de 50ste dag droegen zij de eerste vruchten (EERSTELINGEN) van hun akkers als dank- en vreugdeoffers naar de tempel.

Bij de Anglikanen heet Pinksteren « Witte Zondag », omdat het doopsel de dag ervoor toegediend wordt.

Aan Pinksteren zijn heel wat woorden verbonden: Pinksterkroon, Pinksterlied, Pinksternacht, Pinksterroos (pioen), Pinkstervuur, Pinksterweide (waarop het vuur ontstoken wordt) en... Pinksterpop. Dit laatste woord beduidt een persoon die met Pinksteren overdreven mooi is uitgedost.

Ziezo! Ik meen dat ik daarmee klare wijn heb geschonken. En ik hoop dat het voor vele lezertjes even interessant om lezen was dan voor die clubleider en zijn afdeling. En nu mijn wens: Heb allemaal een allervreugdigste Pinksterdag! Taai!

Mickey

Mickey's Brievenbus

- Mijn trouw lid en clubleider, ***POTARGENT, Georges, Stadswal, 4, te Bilzen***, ziet verlangend uit naar een jongen of een meisje die met hem postzegels zou willen ruilen. Ik hoop dat je tot een akkoordje komt, Georges. Hou je taai!
- Het spijt me zeer, ***DE BUDT, Hedda (Gent)***, maar zoals ik reeds in een der vorige brievenbussen schreef, worden reeds verschenen mopjes of raadseltjes geen tweede maal opgenomen. Ik wacht andere lachedingtjes van je in, Hedda. De hele Disney-bent groet je terug. Van mij heb je een flinke vijf!
- De mopjes en raadseltjes van navolgende kereltjes en kerlinnetjes krijgen hopelijk een plaatsje in 't bloadje: ***BEYZ, Robert (Gent), NAEDTS, Viviane (Antwerpen), VAN DEN BROECK, Robert (Wilrijk), MERCKX, Henri (Kessel-Lo)*** en ***FEYENS, Danielle (Antwerpen)***. Dank!
- ***VAN HOREBEEK, Francine, Schmitzstraat, 76, Koekelberg*** wenst allerlei prentjes te ruilen tegen punten. Liefhebbers schrijven aan bovenvermeld adres. Ik wens je veel post toe, Francine!
- Hartelijk gefeliciteerd voor de aanwerving van nieuwe leden ***VAN DE SANDE, Willy (Mechelen)***. De lidkaarten werden al een tijdje geleden verzonden. Voor lezertjes die allerhande punten met je willen omwisselen verklap ik hier je adres: ***Aambeeldstraat, 14, Mechelen***. Veel succes, Willy! Hou je roer recht!
- Bravo voor je mooi gedichtje over de Lente, ***SELS, Frieda (Deurne)***. Het kreeg een speciaal plaatsje in mijn gedichtenbundel. Je broertje heet ik hartelijk welkom in de club! Dat mopje van jou werd vroeger reeds ingezonden, Frieda. Mag ik er een ander inwachten? Gheve di al!
- Nu komt nog een trouw lezer van mijn wekelijkse oproepjes aan de beurt: ***VAN DER MEIREN, Roger (Rupelmonde)***. Het gaat me recht naar 't hart, Roger, dat je mijn oproepjes niet enkel leest, maar er ook naar handelt. Heb je leden kunnen bijmaken? Ja? Fijn! Geef je zusje mijnentwege maar een klinkend zoentje. Daag, Roger! ***MICKEY.***

* * *

Een brief van een onbekende !

Kontich-Kazerne.

Hiermede stuur ik het geld voor een Mickey-wimpel, een clubspeld en een pochette postpapier van 7 fr. 50. Bij voorbaat dank!

Wie schreef deze brief? De steller ervan gaf naam noch adres op. We hebben al enkele maanden naar een rappelbriefje gewacht, maar 't bleef uit. Laat je gauw kennen, Mickeyvriend, dan ontvang je spoedig het bestelde.

EEN VRAAG... EEN ANTWOORD !

MICKEY-MAGAZINE is ook voor **grote** kinderen, d.w.z. jongens en meisjes boven de 14 jaar. Op de voorpagina van ons blaadje staat het zo: « Het blad voor kleine en **grote** kinderen. » Dus niet alleen voor kinderen onder de 14 jaar.

Nu stelt een lezer ons de vraag, of dat « **grote** » geen bezwaren opwerpt. Het « Mickey-Magazine » is wel fraai en interessant, zegt hij, maar jongens van 15 jaar en meer lezen toch al eens « ernstiger » lektuur. Hij bedoelt wellicht de zogenaamde « lektuur voor grote mensen ». En hij somt een reeksje tijdschriften op, die wij maar al te goed kennen. Als die lezer meent, dat die lektuur **zo ernstig** is, dan hoeven wij hem maar te verwijzen naar het Jaarboek 1953, uitgegeven door het Studie-centrum te Antwerpen, dat alle in België verschijnende jeugdlektuur naar haar inhoud door zijn bevoegde deskundigen laat kwoteren.

De door deze lezer aangehaalde en veronderstelde lektuur voor jongens en meisjes boven de 14 jaar — detectiveboekjes, boekjes waarin revolverhelden zoveel moorden per uur plegen, boekjes met tekenverhalen over opstand, relletjes, oorlogsgruwelen en zo meer — al die boekjes zijn door die deskundigen gerangschikt onder de ONGEZONDE en, wat meer is, SCHADELIJKE lektuur, dus eigenlijk VERBODEN aan de jeugd.

Wil dat nu zeggen, dat het « Mickey-Magazine » het **enige** blad voor **kleine** en **grote** kinderen is? Allesbehalve! Er zijn in ons land een tiental voortreffelijke blaadjes, die genoegzaam gekend zijn, omdat zij, evenals ons blad, in binnen- en buitenland, op alle tentoonstellingen van de GOEDE pers toegelaten worden, omdat zij het waard zijn, dat zij aan de jeugd aanbevolen worden om hun gezonde strekking.

IS « MICKEY » EEN MAGAZINE VOOR ALLE LEEFTIJDEN ?

Maar nu het antwoord op die vraag, of « Mickey » ook werkelijk voor **grote** kinderen is. Daar zouden wij met honderden brieven van enthousiaste oudere lezers kunnen op antwoorden. Ons blad wordt gelezen door klein en groot, zelfs door ouders, ooms, tantes, grote broer, grote zus, door onderwijzers en jeugdleiders. Allen appreciëren het, omdat het blad « leeft » zeggen ze.

Vóór ons ligt toevallig nog de brief van Jan Hans. Pardon! We bedoelen Mijnheer Jan Hans, een gehuwd persoon. We zullen maar verklappen waar hij woont, anders denkt die « ernstige lezer » van daarstraks dat wij zo maar een mannetje op de maan vermelden. Mijnheer Jan Hans woont in de Victor van Holstraat, op nummer 5, te Turnhout. Zijn brief is een beaming van wat zovele anderen vóór hem getuigden: dat het « Mickey »-boekje, hoewel uitteraard voor de jongeren, toch voor **alle** leeftijden is. Mogen we even een paar dingetjes uit uw brief lichten, Mijnheer en clublid Jan? Want u slaat de nagel precies op de kop daar waar het moet, voor de jongens en meisjes die menen, dat, als zij het hoekje van hun veertiende jaar om zijn, zij zich de geest moeten volproppen met dingen, waaraan verstandige lieden niet eens een sekonde van hun vrije tijd zouden willen verkwisten.

« **In deze hedendaagse wereld**, zo schrijft ons M. Jan Hans, **verschijnen honderden bladen en tijdschriften, geleerde en emuzante. Ik heb reeds verschillende bladen gelezen, maar slechts weinige onder hen blijven behoren tot mijn wekelijkse lektuur. Laat me het u eerlijk bekennen: de « Mickey » blijft nog altijd mijn favoriet, want het bladje is ook waarlijk ontspannend voor « grote kinderen ». Het is zo prachtig opgevat en in de kinderlijke verhaaltjes steekt veel wijsheid! Als geschenk aan kleine en grote vrienden kan ik niets beters aanbieden dan een abonnement, en of ze er blij mee zijn!** »

Goed zo! Daarmee is bewezen, dat de ondertitel op de voorpagina niet liegt. « Mickey-Magazine » is stellig ook voor **grote** kinderen, voor lezers van **elke** leeftijd. Na jaren, wanneer men de puberteitsjaren is ontgroeid, zal men zijn Mickey-boekjes nog graag ter hand nemen. En juist daarom willen wij geen duimbreed van ons program afwijken: wat wij iedere week brengen valt al bij al in de smaak bij klein en groot.

De magische ZANDLOPER

Donald en zijn neefjes zijn in de oase van No-Issa aangekomen. Deze oase is het toevluchtsoord van een bende woestijnrovers die de Sahara onveilig maken. Donald en zijn neefjes komen er de zandloper vullen die ze van oom Jeremias cadeau gekregen hebben. Deze zandloper heeft toverkracht van zodra hij met het rode zand van No-Issa gevuld is. Oom Jeremias spoort de neefjes en hun oom verder op, maar wordt door de rovers overvallen.

VOLGENDE WEEK : **ALLERGEMEENSTE DIAMANTEN !**

Het Oude Roelandslied

Wat ik jullie hier ga vertellen is geen verbeelding. Het is allemaal waargebeurd, in de VIIIe eeuw, dus meer dan duizend jaar terug. Om het precies te zeggen : in 778.

Toentertijd had Karel de Grote reeds het Longobardenrijk vernield en de Saksen onderworpen. Hij zou nu een grote veldtocht ondernemen tegen de Arabieren, om deze voorgoed uit Europa te verdrijven.

In dit eerste deel zullen we eventjes kennismaken met Roeland, de dappere neef van Karel, en zijn wapenbroeder Ganelon, een hatelijke benijder van Roeland's glansrijke wapenfeiten. In het tweede deel, dat in het volgend nummer zal verschijnen, zullen we Roeland, verraden door Ganelon, als een onvergetelijke held zien sneuvelen tegen de overmacht.

K. VAN AALST.

EERSTE DEEL

DE STRIJD OVER DE PYRENEEEN

NIET ver van de oevers van een brede rivier, onder het zacht ruisend loverdak van een reusachde prachtige keizerlijke zetel. Daar timmerd, en op dit verhoog stond de prachige keizerlijke zetel. Daar zou Karel de Grote plaats nemen, het Meiveld voorzitten en nieuwe kapitulariën uitvaardigen.

Zendboden kwamen aanlopen met de kreet : « De Keizer is in aantocht ! » Als op een bevel werd het stil. Het geklikker van de zware zwaarden en de kunstig besneden schilden doofde uit. Vol glans en luister naderde de keizerlijke stoet, samengesteld uit schildknapen, graven, ambtenaren, monniken, paladijnen, bisschoppen en, tenslotte, de keizer zelf, door vier kloeke krijgslieden gedragen op een breed schild.

Vóór de eik bleef de stoet stilstaan. Met een boogsprong wipte Karel van het schild en ging plechtig plaats nemen in de zetel, terwijl de kerkelijke en keizerlijke overheden zich aan zijn zijde opstelden.

Een graaf — de heer van het landschap waar het Meiveld plaats greep — trad vooruit om de keizer te groeten. Hij zegde :

— Wij zweren u trouw, u, die wij beschouwen als de keizer van het Westen. Er was een tijd, dat onze voorvaderen hun runen in de stammen der berken en de rotsstenen schreven. Zij hadden natuurtempels en vereerden de goden van de donder, van de oorlog en van de schoonheid. Zij knielden voor de zon, de maan en het vuur, en luisterden naar de goede en de boze geesten. Toen zijn de zendelingen gekomen en gij hebt hun werk gesteund en aangemoedigd, en nu hebben wij het heidens geloof afgezworen en het ééngodendom naar de leer van Rome aangekleefd. Heb daarvoor onze dank. Gebied ! Wij luisteren naar uw wet en uw woord !

— Laat de zendgraven aantreden, beviel de keizer. Wat heeft Reinier Kortarm ons te vertellen ? Ik hoop, dat het nu rustiger is in de onderworpen landen en dat overal vrede en orde heerst in de gebieden die aan zijn beleid zijn toevertrouwd ?

Reinier Kortarm, een indrukwekkende gestalte, trad naar voren om rapport uit te brengen, maar plots kwam een zendbode in galop aangereden en aller ogen richtten zich naar die onverwachte verschijning.

— Heer ! Heer ! riep de man toen hij uit het zadel gesprongen en aan de voeten van de keizer neergevallen was. Heer, ik breng u een bedroevend nieuws : de Saracenen, ginder over de Pyreneeën, ze staan op, ze lopen weer met de dolk tussen de tanden...

De keizer was rechtgesprongen. Wat ! Terwijl hij zich beijverde voor de veiligheid en de welvaart van de volkeren die hij onder zijn kroon verenigd had, staken die Moren, die Muzelmannen, die ongewensten uit Arabië het vuur aan de lont ? Zouden zij dan nooit hun beloften naleven ? Hoopten zij nog ooit Europa te overwinnen en de Westerse beschaving uit te roeien ?

Opstand ! Muiterij ! Verraad ! Neen, dat kon hij, de sterke koning der Franken, niet op zich laten zitten. Hij zou met zijn forse troepen naar het land over de Pyreneeën trekken, dwars door het Franken-rijk.

Oorlog ? Alweer oorlogvoeren om een duurzame vrede te vestigen ? Bloed vergieten om groter bloedvergieten te voorkomen ? Strijden voor het behoud van volk, zeden, godsdienst en taal ? Het moest !

Het Meiveld werd verdaagd en de keizer gaf bevelen om zijn legers reisvaardig te maken. De Pyreneeën, een monster van de natuur, schrokken Karel niet af. Hij wist, dat hij beschikte over krijgslieden die dag voor dag zware marsen konden doen.

Het was een zware tocht, die weken duurde. De soldaten van Karel hadden manmoedig gekampt tegen de eindeloosheid van die Pyreneeënwegen, maar tenslotte waren zij met hun paarden, wagens, oorlogsgerei en wapengetuig toch door die hel van reuzenbomen, rotsstenen, ongebaande wegen en bruisende waterlopen gekropen.

En toen, toen kwam de onstuimigheid van de strijd. El voor el moesten Karel en zijn krijgslieden de dorpjes en steden en kastelen veroveren in een bittere strijd van splijtende zwaarden en oorverdovend geschreeuw, van vallende ruiters en neergestoken paarden, tot eindelijk, na vele maanden, het einde werd geblazen !

Oef ! Gedaan met de oorlog ! Geen slachtpartijen meer !

Het had zeven jaar geduurd, maar de Saracenen hadden tenslotte toch het onderspit gedolven. In het kamp van de Frankische legers heerste grote vreugde. Terug naar huis ! Terug naar het Noorden ! De liederen galmden over de Pyreneeën, terwijl al het oorlogstuig op wagens geladen werd : het grootste deel van het leger zou huiswaarts keren. Alleen een achterhoede zou blijven, want één versterkte stad, gepantserd met dikke, sterke muren, had zich nog niet overgegeven. Die stad ? Zaragoza !

Maar Karel de Grote wist, dat de daarin verschanste Moren tenslotte toch het hoofd zouden moeten buigen. De grote strijd was gestreden, de rest was nog slechts opruimingswerk, waarvoor een tiende van zijn manschappen kon volstaan, zo meende hij.

Op een avond, dat Karel in de koelte wat uitrustte, werd hem een boodschap van Marsilus, de koning van Zaragoza, gebracht. De Saraceense afgezant meldde hem, dat Marsilus, zijn meester, bereid was hem Zaragoza met al haar schatten over te leveren en zich te Aken te laten besprenkelen met het water der christenen.

De keizer was niet weinig verrast door dit nieuws.

Onmiddellijk liet hij zijn raadsmannen en aanvoerders roepen. Hij wilde hun mening kennen.

Het woord werd eerst aan grave Roeland verleend. Karel's neef stond recht en sprak plechtig :

— Wee u, mijn oom en meester, indien gij Marsilus gelooft ! Was hij niet altijd een listige verrader ? Er is maar een antwoord aan zijn gezant Blankandrin te geven : wij zullen de koning der Saracenen verpletteren !

Niet alle vertrouwensmannen van de keizer durfden openlijk hun mening te zeggen. Een overgave was in die tijd bepaald geen heldenfeit, maar misschien was het Marsilus ernst met zijn in uitzicht gestelde bekering. Ze zwegen dus. Doch Ganelon, een man met een gladde tong en hatelijke spleetogen, stond recht en riep uit :

— Roeland is gek ! De oorlog heeft lang genoeg geduurd ! Marsilus geeft ons zijn goud en de uiteindelijke vrede ! En we zouden weigeren ! Waarachtig, Roeland is zinneloos !

En zo gebeurde het, dat de koning de raad involgde van die raadsheren welke als Ganelon vonden, dat de overgave van Marsilus diende aanvaard.

— Goed ! zei Roeland dan. Vermits Ganelon in naam der meerderheid heeft gesproken, moet hijzelf ons antwoord aan die Saracenen gaan overmaken. Ik bedank er in elk geval feestelijk voor !

— Dat lijkt me recht, beaamde de keizer.

Ganelon kookte. Hij had gehoopt dat Karel zijn neef met die opdracht zou belast hebben. Dat zou voor Roeland de dood betekend hebben, want die Marsilus was niet te vertrouwen. En dan zou hij, Ganelon, de favoriet van de keizer worden !

Maar nu liep het verkeerd voor hem. Doch hij zou zich wel weten te wreken !

•

Toekomende week :

HET VERRAAD VAN GANELON.

TEKSTVERKLARING

Karel de Grote : Frankisch koning van 768 tot 814; in 800 door Paus Leo III tot Rooms Keizer gekroond; heer over bijna geheel West-Europa; zorgde voor de veiligheid en de welvaart van zijn onderdanen.

Roeland : Een der twaalf prinsen van Karel de Grote; ondernam met Karel in 778 een veldtocht tegen de Arabieren in Spanje en sneuvelde in de slag bij Roncesvalles met de achterhoede van de keizer.

Zaragoza : Stad in Spanje op de Ebro, waar thans veel aan tuinbouw gedaan wordt.

Saracenen : Naam die in de Middeleeuwen gegeven werd aan de Arabieren (Muzelmannen), die Europa binnenvielen.

Moren : Zwarte bewoners van Mauretanië en Ethiopië. In de Middeleeuwen werd deze naam ook aan de Arabieren in Spanje gegeven.

Kapitulariën : Kapittelsgewijs opgestelde verordeningen (wetten) van Karel de Grote.

Meivelden : Rijksdagen of volksvergaderingen in het Frankische Rijk in Mei gehouden, meestal in een groene weide (meiveld).

Paladijnen : Prinsen van Karel de Grote.

Runen : Schrifttekens van het Oud-germaanse toverschrift.

Zendgraven : Afgezanten van Karel de Grote.

De Mensenetende BERG

Mickey en Dingo zijn schurken in handen gevallen. Wie de beklimming van de Manitoe-berg deed, werd door hen ontvoerd en zo ontstond de legende van de « Mensenetende berg ». Nu zitten onze vrienden gevangen aan boord van een onzichtbare ballon, die door de schurken als transportmiddel gebruikt wordt. Op de top van de Manitoe zien Mickey en Dingo de vermisten, die in een mijn werken onder bewaking van Zwarte Pier en zijn mannen.

VOLGENDE WEEK : **ALLES GAAT SPRINGEN !**

PFLIP wordt ontvoerd

Pflip bezit een wondere eigenschap : wie hem omringen kunnen alleen de waarheid zeggen.

VOLGENDE WEEK : **DE DODELIJKE BALLON !**

Johan Konijn DELGT ZIJN SCHULD

Mevrouw Gans is bezig met haar was en merkt niet dat Broeder Vos haar bespiedt.

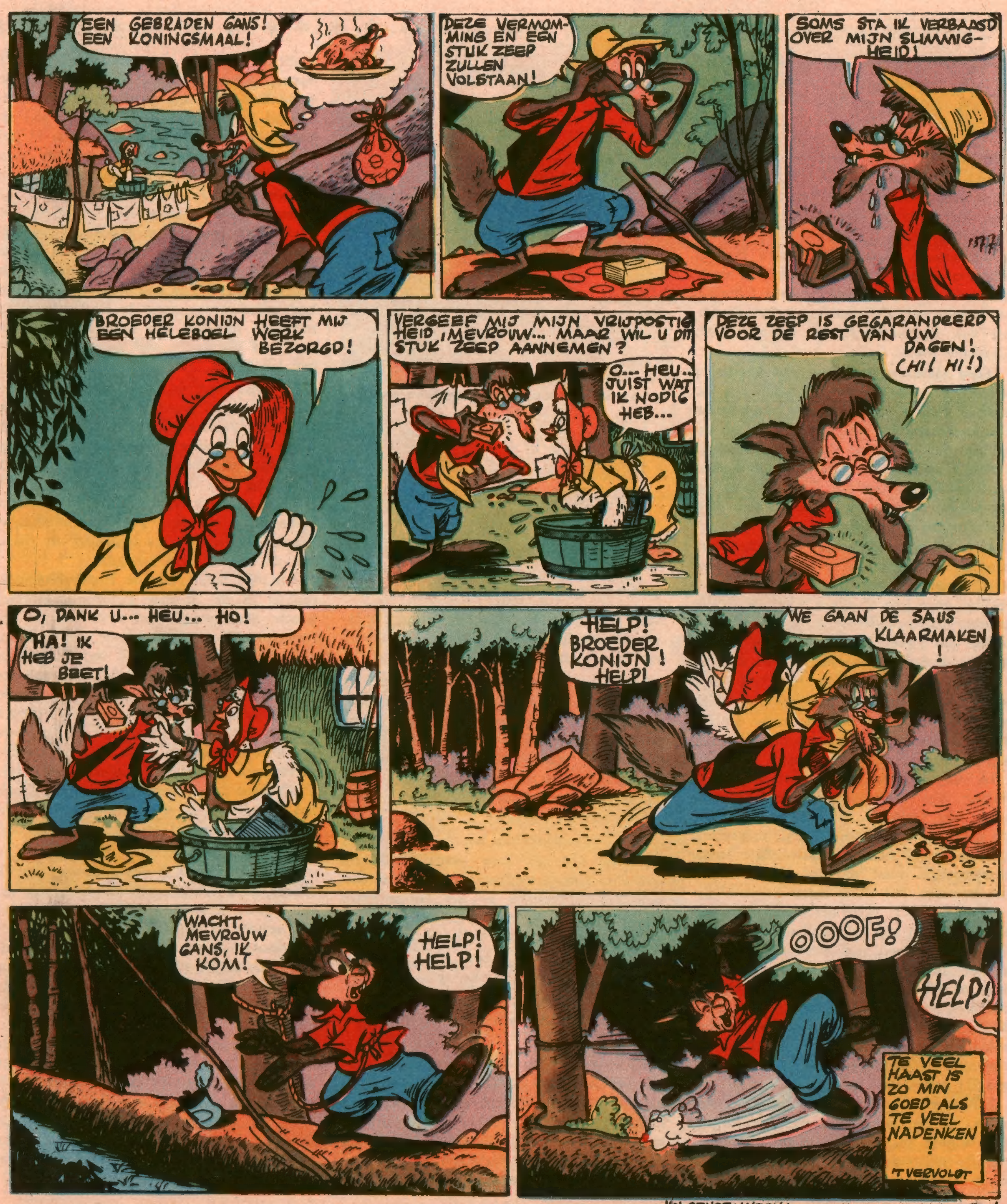

VOLGENDE WEEK: GERED DOOR DE KOORD!

RAMILLIES

23

MEI

1706

Marlborough

verslaat Maarschalk Villeroi

BIJ sommige kinderspelen, waarbij rondedansjes te pas komen, wordt nu nog van Marlborough gezongen. De volksmond heeft de naam verbasterd en 't liedje zingt van « Malbroek trekt ten oorlog ».

Vóór twee eeuwen zou dit liedje vele veldheren door merg en bot gesneden hebben, want Marlborough's legers waren bepaald geen toeristengroepjes.

Wij kennen allemaal Engeland's premier, Winston Churchill, de man met de sigaar, maar niet iedereen weet, dat deze Churchill een nazaat, een afstammeling is van de hertog van Marlborough, die eigenlijk John Churchill heette.

Toen Marborough 24 jaar oud was (1674) streed hij reeds onder Turenne, een beroemde Franse veldheer, en onderscheidde zich in de slag bij Ansheim, en wel zo opvallend, dat hij, bij de Vrede van Nijmegen tussen Frankrijk en Holland, tot kolonel werd bevorderd. Om zijn fiere gang en zijn prinselijke levenswijze noemde men hem « de knappe Engelsman ».

Men begrijpt nog steeds niet hoe Marlborough secretaris van de Hertog van York werd, want de man wist van de korrekte spelling geen jota af. Toch kreeg hij streng geheime correspondentie te verzorgen. Daar buiten om kweet hij zich ook van enkele delikate opdrachten bij het Franse Hof.

In 1682 ontving hij de titel van baron en pair van Schotland. Daarnaast werd hij benoemd tot kolonel van het unieke dragondersregiment, hetgeen toentertijd gelijkstond met de hoogste onderscheiding.

In 1685 dempte hij de opstand van de Hertog van Monmouth, die zich van de kroon van Jacob II wilde meester maken. De koning beloonde hem met de toekenning van de graad van generaal-majoor, maar Marlborough vond dat het daarmee niet kon volstaan. Hij wilde meer.

Toen Jacob II door het begunstigen der katholieken en zijn vriendschap met Frankrijk misnoegdheid had verwekt, verleende hij in 1687 volledige godsdienstvrijheid, maar de geboorte van een zoon dreigde een katholiek vorstenhuis te doen ontstaan. De Whigs, aanhangers der Engelse liberale volkspartij, zagen maar één middel om dit « gevaar » te bezweren, nl. zich tot Willem III van Oranje te wenden.

Nu begon de kuiperijtijd van Marlborough. In het geheim correspondeerde hij met Willem en bracht deze op de hoogte van de maatregelen die getroffen werden om de landing van Hollandse troepen in de hand te werken. Ondertussen benoemde Jacob II Marlborough tot opperbevelhebber van zijn stoottroepen.

« Knappe Engelsman » was een groot veldheer en een gemeen intrigant!

Naar aanleiding van een krijgsraadzitting te Salisburg, zond de Hertog van Marlborough aan de koning een boodschap, waarin hij op handige wijze zijn verraad als een manmoedige daad trachtte goed te praten, nl. dat hij naar de vijand overliep, omdat hij als protestant niet wilde strijden voor een katholieke koning !

De grootmeester in het kuipen verried aldus de man die hem steeds beschermd had. Zijn hoogverraad bezorgde hem de titel van lord chambellan en het lidmaatschap van de Beperkte Raad. Bovendien werd hij tot de rang van hertog verheven.

Met de legers van Willem van Oranje versloeg hij de Fransen bij Walcourt (België), maar dit succes was niet van aard om zijn verraad van eigen stam te doen vergeten.

In 1690 nam hij de koningsgezinde centra van Cork en Kingsale in. Hij volgde zijn nieuwe meester, Willem van Oranje, en hielp hem Jacob II uit het land verdrijven en in 1690 bij een landing in Ierland, aan de Boyne, voorgoed verslagen.

Nu kon men denken, dat Marlborough nooit meer contact zou zoeken met Jacob II Stuart. Maar dat deed hij toch, door bemiddeling van een partisaan der Stuarts, kolonel Sackville. Hij wilde zijn verraad uitboeten, zegde hij, en hij zou Jacob II helpen om Willem van Oranje van de troon te stoten. Marlborough pleegde nu zijn tweede verraad : hij leverde Jacob II de plannen en de dokumenten betreffende de veldtochten van Willem III. Doch zijn kuiperij werd ontdekt, maar Willem durfde hem niet in 't openbaar te ontslaan, want Marlborough kende vele geheimen, die zeer bezwarend waren voor de Hollander. Deze negeerde voortaan zijn unfaire veldheer en liet hem gedurende vijf jaar « zwammen » aan het Hof.

In 1702 ving voor de in ongenade gevallen generaal een tijd van nieuwe grootheid aan. Prinses Anna Stuart werd op de troon van Engeland geplaatst. Marlborough had zich gedurende jaren beijverd om de gunsteling van de toekomstige koningin te worden en hij kreeg nu het loon voor zijn volharding : hij werd tot opperbevelhebber van de Engelse legers benoemd en ridder van de Kousenband gemaakt.

Aan het hoofd van de Engels-Hollandse coalitie in de Spaanse Erfopvolgingsoorlog bracht Marlborough van 1702 tot 1711 een reeks bloedige nederlagen toe aan de Fransen, zodat Lodewijk XIV voor 't behoud van zijn troon ging vrezen. Marlborough trok zegevierend door Venlo, Luik, Rupelmonde. De Beieren, bondgenoten van de Fransen, werden in de pan gehakt bij Donauwerth. En zelfs Villeroi, de grote Franse veldheer, moest na maarschalk Tallart (Höchstadt, 1704) voor Marlborough wijken bij Ramillies (1706) en bij Oudenaarde (1708), om tenslotte verpletterd te worden in de ontzettend bloedige slag bij Malplaquet.

Maar in 1712 werd Marlborough door de Whigs teruggeroepen om rekenschap te geven van de verspilling van de staatsschat — een ronde 70 millioen — doch de hertog gaf doodeenvoudig als reden aan dat hij de vijand verslagen had ! Uit vrees aanleiding te geven tot een politiek schandaal, werd Marlborough alleen maar tot de orde geroepen.

Verloochend door zijn vrienden, in onmin geraakt bij het volk, trok Marlborough zich terug bij de Keurvorst van Hannover, erfgenaam van de troon van Koningin Anna.

Bij zijn dood in 1722 in zijn kasteel van Windsor, liet « de knappe Engelsman » aan Europa de herinnering na aan een groot veldheer en een gemeen intrigant.

In een spookkasteel dat ze gewonnen hebben, maken Mickey en Dingo na tal van avonturen kennis met een dwerg die het kasteel sinds jaren bewoont en zich de eigenaar er van waande. De dwerg verwelkomt onze vrienden en vertelt hen dat, wanneer men een kabouter bang maakt, deze zijn schat moet afstaan aan de persoon die hem heeft bang gemaakt. Het trio vertrekt dus om de schat te ontgraven.

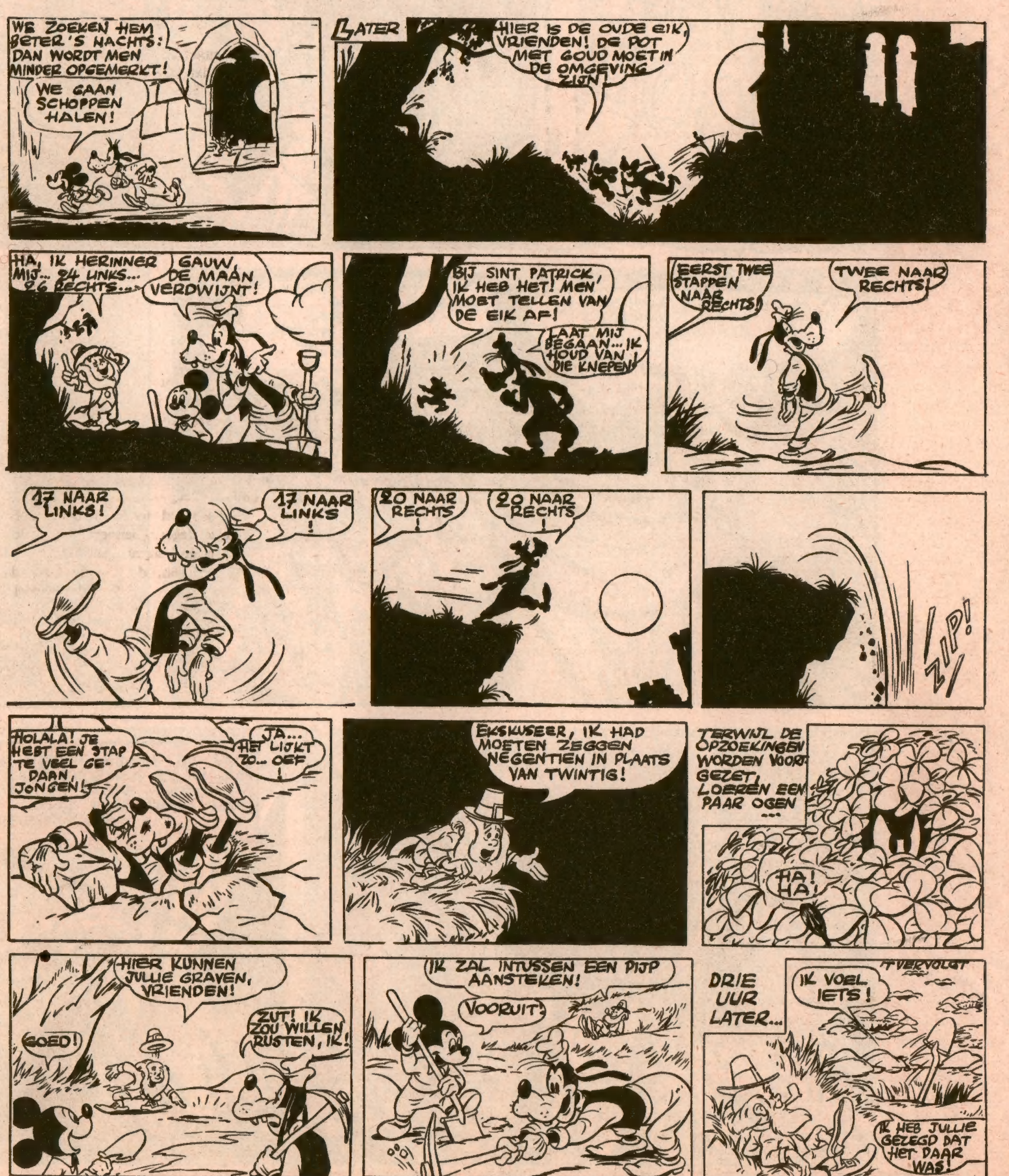

VOLGENDE WEEK : **EEN REISBILJET VOOR CHINA !**

VOLGENDE WEEK: DE ONTVOERING VAN LADY MARIAN.

DERDE HOOFDSTUK

Kennismaking met de familie O'Hara

DE VIJF GEBROEDERS O'HARA

TOEN de avond viel over Sterling, begaf de sherif zich naar de ranch van de O'Hara's, die op enige afstand van de andere woningen lag.

Hawkins was zeer terneergeslagen door de ontdekking welke hij die namiddag gedaan had. Hij begreep dat de vogelvrijen wisten, dat elke Woensdag uit Sterling een postwagen vertrok, geladen met het geld voor de werkplaatsen. Voortaan zou hij geen rust meer kennen. De wagen laten begeleiden door een talrijke en gewapende groep ofwel de betalingen opschorten, beide oplossingen waren onuitvoerbaar. Anderzijds bewees niets dat de bandieten hun kwartier in de Bijlpas hadden opgeslagen, vermits de geplunderde postwagen in beide gevallen aan gene zijde van de bergengte was teruggevonden, op de weg, middenin de prairie, op ongeveer honderd meter van de vallei.

« De gebroeders O'Hara zullen mij uit de verlegenheid helpen, » dacht de sherif en hij haastte zich om bij hen aan te komen. Hij voelde rich reeds geheel opgevrolijkt bij de gedachte aan de hulp die zij hem zeker niet zouden weigeren.

Op dit tijdstip werd de ranch, hun door hun vader samen met een bloeiende veefokkerij achtergelaten, bewoond door de vijf gebroeders O'Hara en hun moeder.

Het waren vijf grote, flink uit de kluiten gewassen jongens, die niet tegen het werk opzagen. Overigens waren het volmaakte ruiters en geduchte revolverschutters.

De inwoners van Sterling zochten liever geen ruzie met een der O'Hara's, en vooral niet met hun moeder, want bij de afrekening die daar onvermijdelijk op volgde kwamen de vijf gebroeders altijd geheel voltallig op, vanaf de drie en twintigjarige Tom, de oudste en hun raadsman, tot Bonny, de zestienjarige benjamin, over Jack, Lewis en Slim.

Alleen Mama O'Hara, zoals ze in het dorp genoemd werd, verliet haar woning niet ter gelegenheid van zulke afrekeningen, die trouwens vrij zeldzaam waren. Want indien de vijf O'Hara's geëerbiedigd werden om hun moed en hun ploeggeest, zij werden het niet minder om hun hoffelijkheid en eerlijkheid.

Alleen de jongste onder hen had een degelijk onderwijs genoten. De andere broeders, die in de prairie waren grootgebracht en voor het ruwe leven in de open lucht opgeleid, hanteerden gemakkelijker de boog en de karabijn dan de pen of het woordenboek. Dit gaf echter onder hen geen aanleiding tot enige wedijver van ongunstig allooi. Men vertelde dat, indien Tom, de oudste, zich zo flink in het zadel hield alsof hij er op vastgeschroefd was, dit kwam omdat hij had leren paardrijden met een Apache-Indiaan, die door zijn vader in dienst was genomen. Dezelfde, nu verdwenen Indiaan had Jack, de tweede der O'Hara's, de bijnaam gegeven van « Scherpe Buks », wat boekdelen sprak over de onfeilbare juistheid van zijn geweerschoten. Lewis was een goedaardige reus van bijna twee meter lang, die de sterkste Indiaanse paarden onder zich deed buigen. Tenslotte had men toch een reusachtig en sterk rijdier naar zijn gading gevonden, waarop men hem onverpoosd zag ronddraven in de weilanden waar de kudden van de familie O'Hara graasden. Slim eindelijk onderscheidde zich door zijn onmiskenbare talenten van spoorzoeker. Hij kon lezen als in een boek wat op een bepaalde plaats, zelfs verschillende dagen te voren gebeurd was, alleen door het ontcijferen van de sporen, in de grond achtergelaten door paarden en mensen, wagen of kudde. Alleen de rotsgrond ontsnapte aan zijn scherpzinnigheid, omdat de afdrukken daar over het algemeen onbeduidend of zelfs geheel onzichtbaar waren.

Mama O'Hara geleek op alle andere vrouwen van Sterling. Versleten door het werk en toch altijd op haar post, bestuurde zij met meesterhand het huishouden. Het was een genoegen haar te zien, bevelend en beknorrend haar grote jongens, die allen voor haar beefden en bij de minste van haar wenken haar met een glimlach gehoorzaamden.

Het zou overdreven zijn te beweren dat de ranch van de O'Hara's vijf vensters en vijf deuren telde. En toch scheen alles in het huis uit vijf precies dezelfde vormen te komen.

Op de balustrade van de veranda lagen vijf zadels met hoge zadelknop. In de gang, achter de deur, getuigden 's avonds vijf paar rossige laarzen, dat de familie voltallig bijeen was. Bij het morgen- en middagmaal stonden vijf couverts op de tafel, want 's middags bereidden de jongens zelf, op de plaats waar zij zich toevallig bevonden, zich een smakelijk kostje in open lucht. Vijf bedden, zo dicht tegen elkaar aangeschoven dat zij er slechts één vormden, stonden op de hoge vliering, die hun tot slaapzaal diende. Vijf sombrero's aan de kapstok, vijf gordels aan het hoofdeind van hun bed, 's nachts. Vijf karabijnen aan de muren van de gemeenschappelijke woonkamer. Vijf paarden in de stal...

— Mijn regiment, placht Mama O'Hara glimlachend tegen een of andere buurvrouw te zeggen.

— De vijf vingers van de hand, vertelden de inwoners van Sterling met een goedkeurend hoofdknikje.

— Wie de ene slaat, slaat de anderen, voegden degenen er aan toe, die reeds van hun heldendaden getuigen waren geweest.

— De vijf die mij zullen redden, dacht sherif Hawkins, terwijl hij zich naar de ranch van de O'Hara's begaf. Niemand zal het tegen hen durven opnemen, zelfs niet de « desperado's » ! Ik hoop maar dat ze thuis zijn !

Ze waren thuis. Van verre hoorde Hawkins hun vijf valse stemmen een schlagerliedje zingen. Op het terras stopte Mama O'Hara zich de oren. In de gang stonden vijf paar rossige laarzen. Ja, ze waren thuis ! Alle vijf. Alles zou nu veranderen. Hawkins trad binnen.

('t Vervolgt.)

VOLGENDE WEEK :

Krijgsraad bij Mama O'Hara

EN WEER EENS 25 !

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

113e TREKKING

DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS

REINHARD Gilbert

RUE FRAISSE 7, LAUSANNE (ZWITSERLAND)
Lidkaart Nr 00509
mag kiezen tussen een polshorloge, een voetbal, een tafeltennis of een fototoestel.

1. **00509** REINHARD Gilbert, rue Fraisse 7, Lausanne (Zwitserl.).
2. **01074** CAUWEL François, Duivenstraat 10, Geraardsbergen.
3. **17516** SIMON Monique, Missenstraat 2, Rixensart.
4. **04410** KUMPS Viviane, Koedaalstraat 3, Hoeilaart.
5. **26134** DEBRAY France, Voorstedenstraat 50, Aarlen.
6. **12295** KOSTER Paul, Minervaplein 8, Amsterdam-Z. (Holl.).
7. **25849** DE HAEN Annie, Gambettastraat, La Louvière.
8. **09706** HOORNAERT Liliane, Kamiel Vanden Busschestraat 52, Assebroek-bij-Brugge.
9. **33052** BREGNARD Willy, 41a, route d'Orpond, Bienne (Zwitserland).
10. **03751** VAN BEERSEL François, Overwinningstraat 135, Williebroek.
11. **16955** BONHEURE Yolande, Strijdersstraat, Dampremy.
12. **00053** DE BAETS Mireille, Cocquitstraat 55, Eeklo.
13. **19341** DOPPAGNE Claude, Weg naar Stavelot 169, Francorchamps.
14. **02111** KINTS Roland, Gaverstraat 56, Petegem-Deinze.
15. **24209** LEDOUX Pierre, Harmigniesstraat 22, Bracquegnies.
16. **13834** DE LAAT Francine, Rinkvenstraat 5, Essen.
17. **23668** GONNISSEN Guy, Ernest Solvaylaan 497, Luik.
18. **08883** VIERCO Jos, Lazarijstraat, Hasselt.
19. **17596** ALSTEENS Josiane, Prinsenlaan 11, Waver.
20. **11976** VAN NIEUWENHUYZEN Ad., IJsvogelplein 18, Den Haag (Holland).
21. **40599** GOLAZ Yves, aven. des Gares des Eaux Vives, Genève (Zwitserland).
22. **06917** GOOSSENS Ida, Brederodestraat, Antwerpen.
23. **20560** DEVOS Claude, Konijnenwarandestraat 69, Ressaix.
24. **10970** VAN HELLEPUTTE Marc, Brusselse Steenweg 213, Melle.
25. **23838** OPITZ Freddy, Sint-Jansvest 14, Gent.

DENK ER OM ! UW PRIJS AANVRAGEN !

Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.

Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD (Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of staf. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland.

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney - figuren verlucht.
Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postcheckrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.

2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

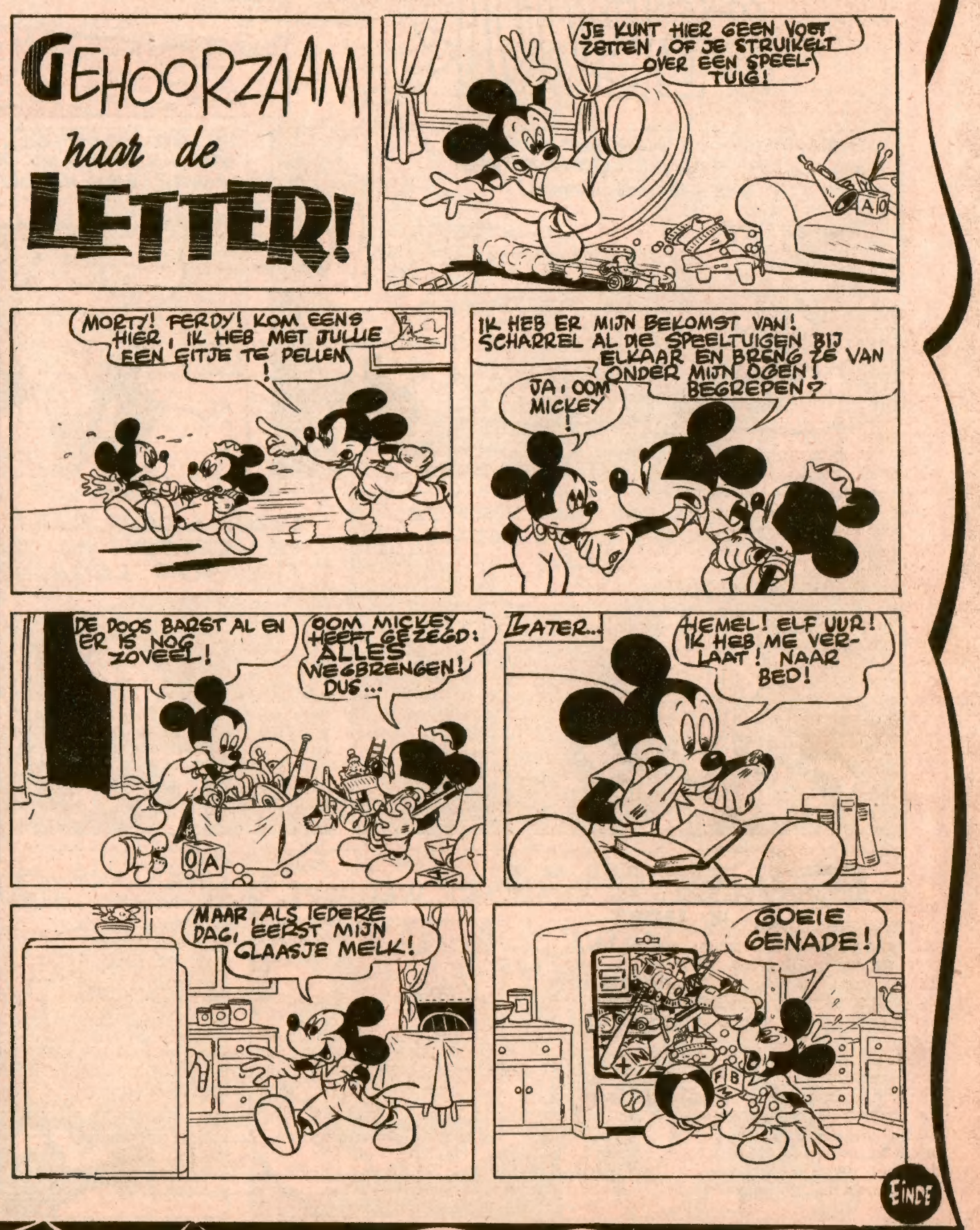

Ons compleet verhaal:

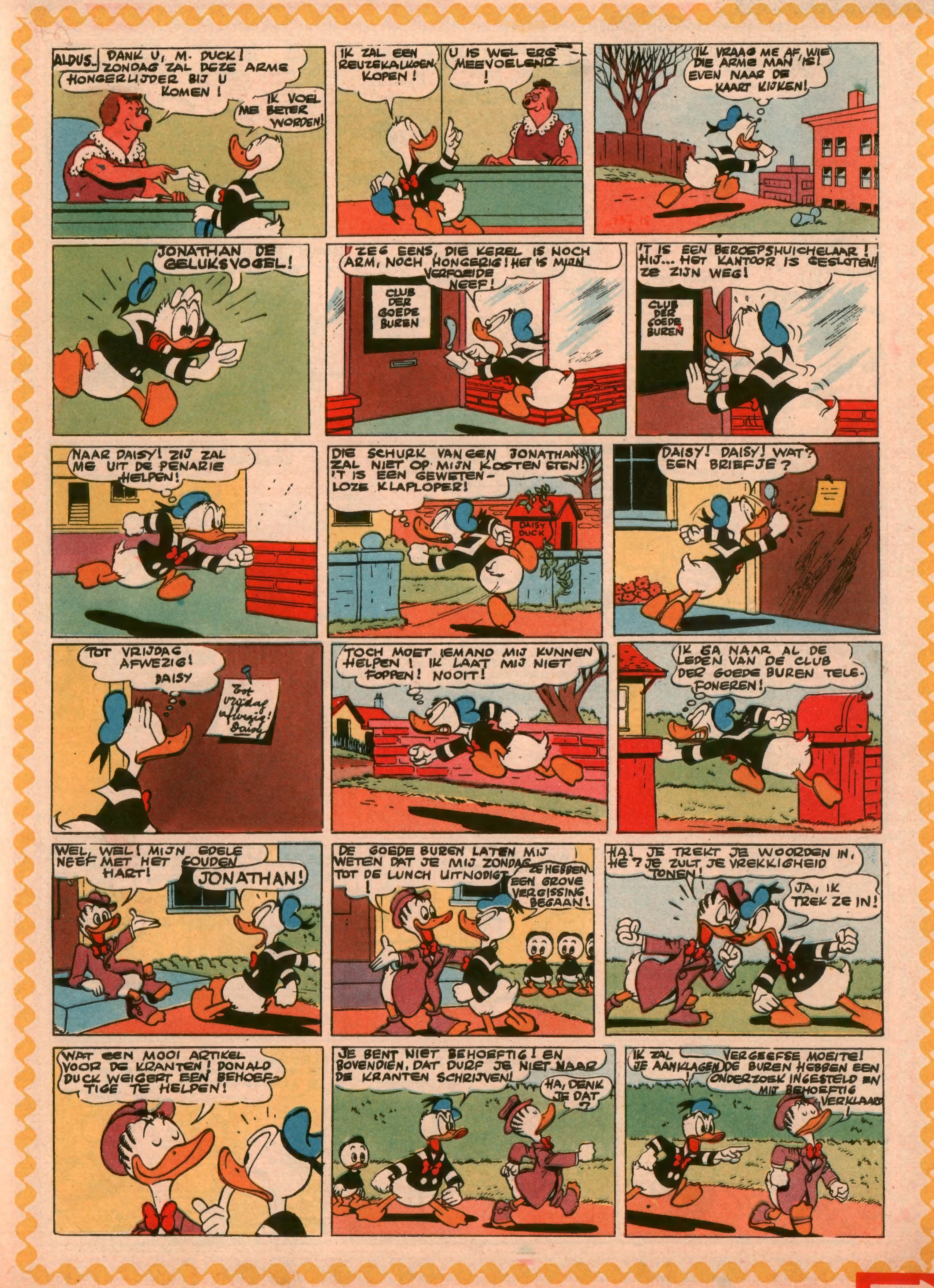

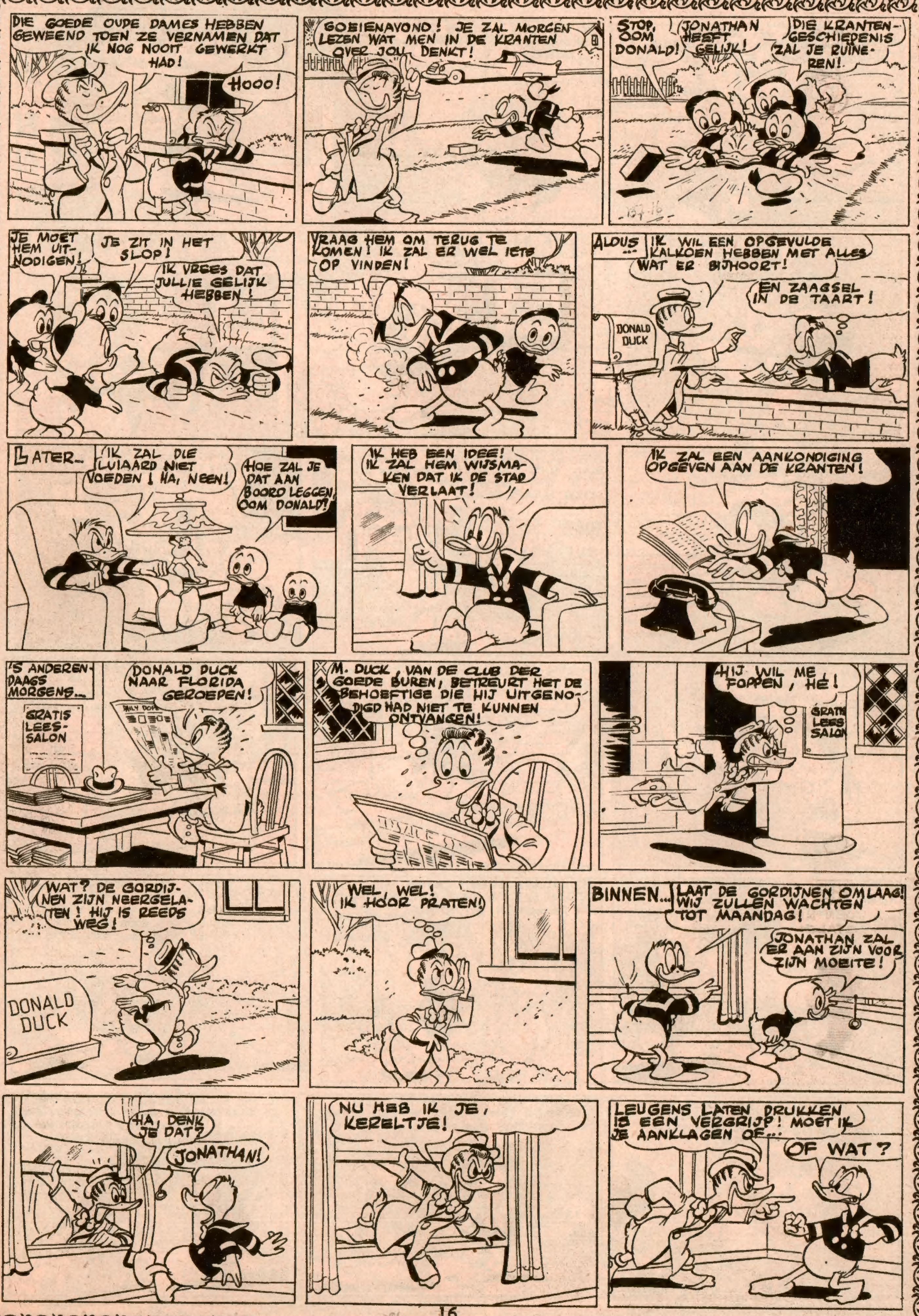
DIE GOEDE OUDE DAMES HEBBEN GEWEEND TOEN ZE VERNAMEN DAT IK NOG NOOIT GEWERKT HAD!
HOOO!
GOEIENAVOND! JE ZAL MORGEN LEZEN WAT MEN IN DE KRANTEN OVER JOU DENKT!
STOP, OOM DONALD!
JONATHAN HEEFT GELIJK!
DIE KRANTEN-GESCHIEDENIS ZAL JE RUINEREN!
JE MOET HEM UIT-NODIGEN!
JE ZIT IN HET SLOP!
IK VREES DAT JULLIE GELIJK HEBBEN!
VRAAG HEM OM TERUG TE KOMEN! IK ZAL ER WEL IETS OP VINDEN!
ALDUS...
IK WIL EEN OPGEVULDE KALKOEN HEBBEN MET ALLES WAT ER BIJHOORT!
EN ZAAGSEL IN DE TAART!
DONALD DUCK
LATER...
IK ZAL DIE LUIAARD NIET VOEDEN! HA, NEEN!
HOE ZAL JE DAT AAN BOORD LEGGEN, OOM DONALD?
IK HEB EEN IDEE! IK ZAL HEM WIJSMAKEN DAT IK DE STAD VERLAAT!
IK ZAL EEN AANKONDIGING OPGEVEN AAN DE KRANTEN!
'S ANDEREN-DAAGS MORGENS...
DONALD DUCK NAAR FLORIDA GEROEPEN!
GRATIS LEES-SALON
M. DUCK, VAN DE CLUB DER GOEDE BUREN, BETREURT HET DE BEHOEFTIGE DIE HIJ UITGENODIGD HAD NIET TE KUNNEN ONTVANGEN!
HIJ WIL ME FOPPEN, HE!
GRATIS LEES SALON
WAT? DE GORDIJNEN ZIJN NEERGELATEN! HIJ IS REEDS WEG!
DONALD DUCK
WEL, WEL! IK HOOR PRATEN!
BINNEN...
LAAT DE GORDIJNEN OMLAAG! WIJ ZULLEN WACHTEN TOT MAANDAG!
JONATHAN ZAL ER AAN ZIJN VOOR ZIJN MOEITE!
HA, DENK JE DAT?
JONATHAN!
NU HEB IK JE, KERELTJE!
LEUGENS LATEN DRUKKEN IS EEN VERGRIJP! MOET IK JE AANKLAGEN OF...
OF WAT?

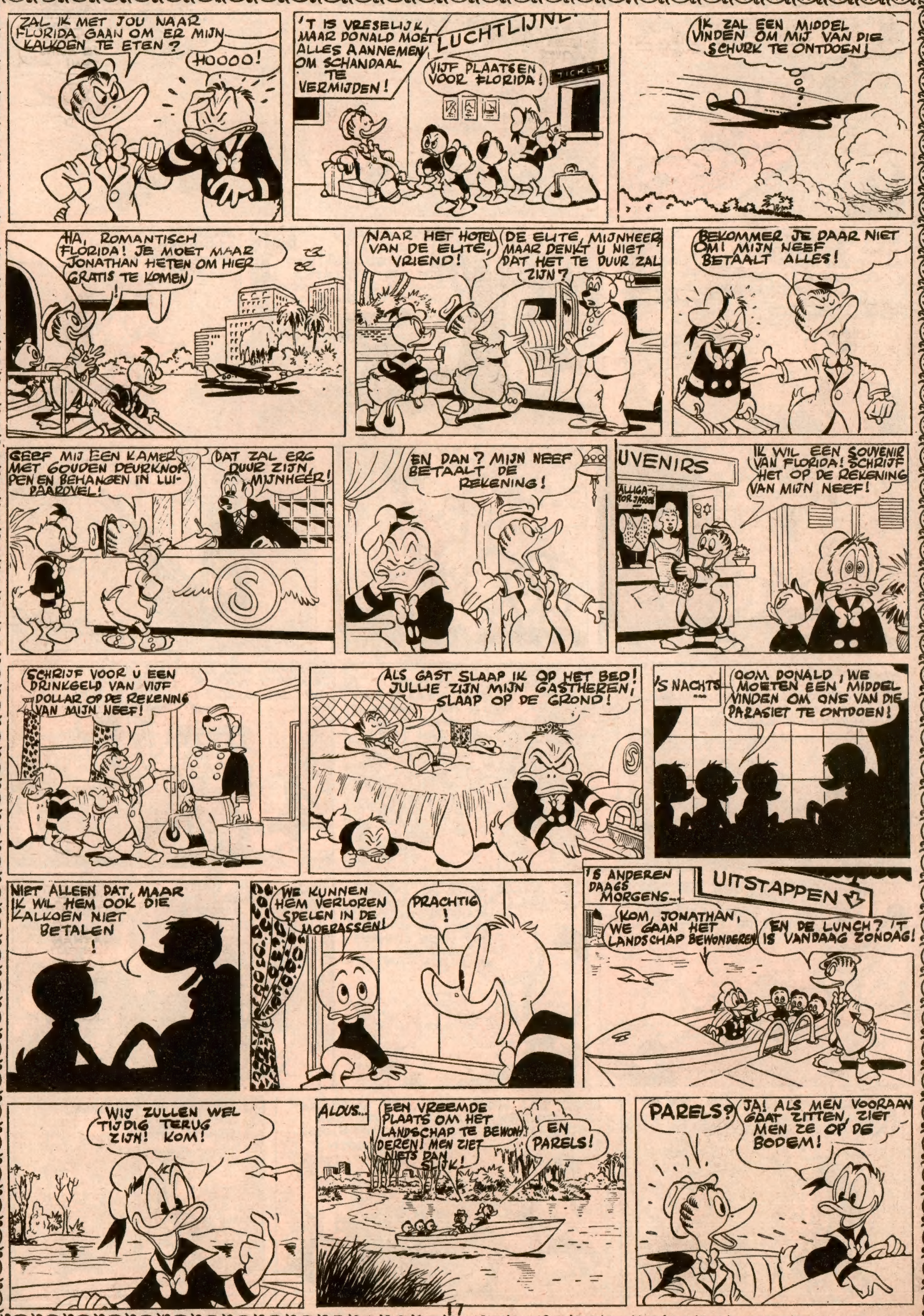
ZAL IK MET JOU NAAR FLORIDA GAAN OM ER MIJN KALKOEN TE ETEN?
HOOOO!
'T IS VRESELIJK, MAAR DONALD MOET ALLES AANNEMEN OM SCHANDAAL TE VERMIJDEN!
LUCHTLIJNE
VIJF PLAATSEN VOOR FLORIDA!
TICKETS
IK ZAL EEN MIDDEL VINDEN OM MIJ VAN DIE SCHURK TE ONTDOEN!
HA, ROMANTISCH FLORIDA! JE MOET MAAR JONATHAN HETEN OM HIER GRATIS TE KOMEN!
NAAR HET HOTEL VAN DE ELITE, VRIEND!
DE ELITE, MIJNHEER, MAAR DENKT U NIET DAT HET TE DUUR ZAL ZIJN?
BEKOMMER JE DAAR NIET OM! MIJN NEEF BETAALT ALLES!
GEEF MIJ EEN KAMER MET GOUDEN DEURKNOPPEN EN BEHANGEN IN LUIPAARDVEL!
DAT ZAL ERG DUUR ZIJN, MIJNHEER!
EN DAN? MIJN NEEF BETAALT DE REKENING!
UVENIRS
IK WIL EEN SOUVENIR VAN FLORIDA! SCHRIJF HET OP DE REKENING VAN MIJN NEEF!
SCHRIJF VOOR U EEN DRINKGELD VAN VIJF DOLLAR OP DE REKENING VAN MIJN NEEF!
ALS GAST SLAAP IK OP HET BED! JULLIE ZIJN MIJN GASTHEREN; SLAAP OP DE GROND!
'S NACHTS...
OOM DONALD, WE MOETEN EEN MIDDEL VINDEN OM ONS VAN DIE PARASIET TE ONTDOEN!
NIET ALLEEN DAT, MAAR IK WIL HEM OOK DIE KALKOEN NIET BETALEN!
WE KUNNEN HEM VERLOREN SPELEN IN DE MOERASSEN!
PRACHTIG!
'S ANDEREN DAAGS MORGENS...
UITSTAPPEN
KOM, JONATHAN, WE GAAN HET LANDSCHAP BEWONDEREN
EN DE LUNCH? 'T IS VANDAAG ZONDAG!
WIJ ZULLEN WEL TIJDIG TERUG ZIJN! KOM!
ALDUS...
EEN VREEMDE PLAATS OM HET LANDSCHAP TE BEWONDEREN! MEN ZIET NIETS DAN SLIJK!
EN PARELS!
PARELS?
JA! ALS MEN VOORAAN GAAT ZITTEN, ZIET MEN ZE OP DE BODEM!

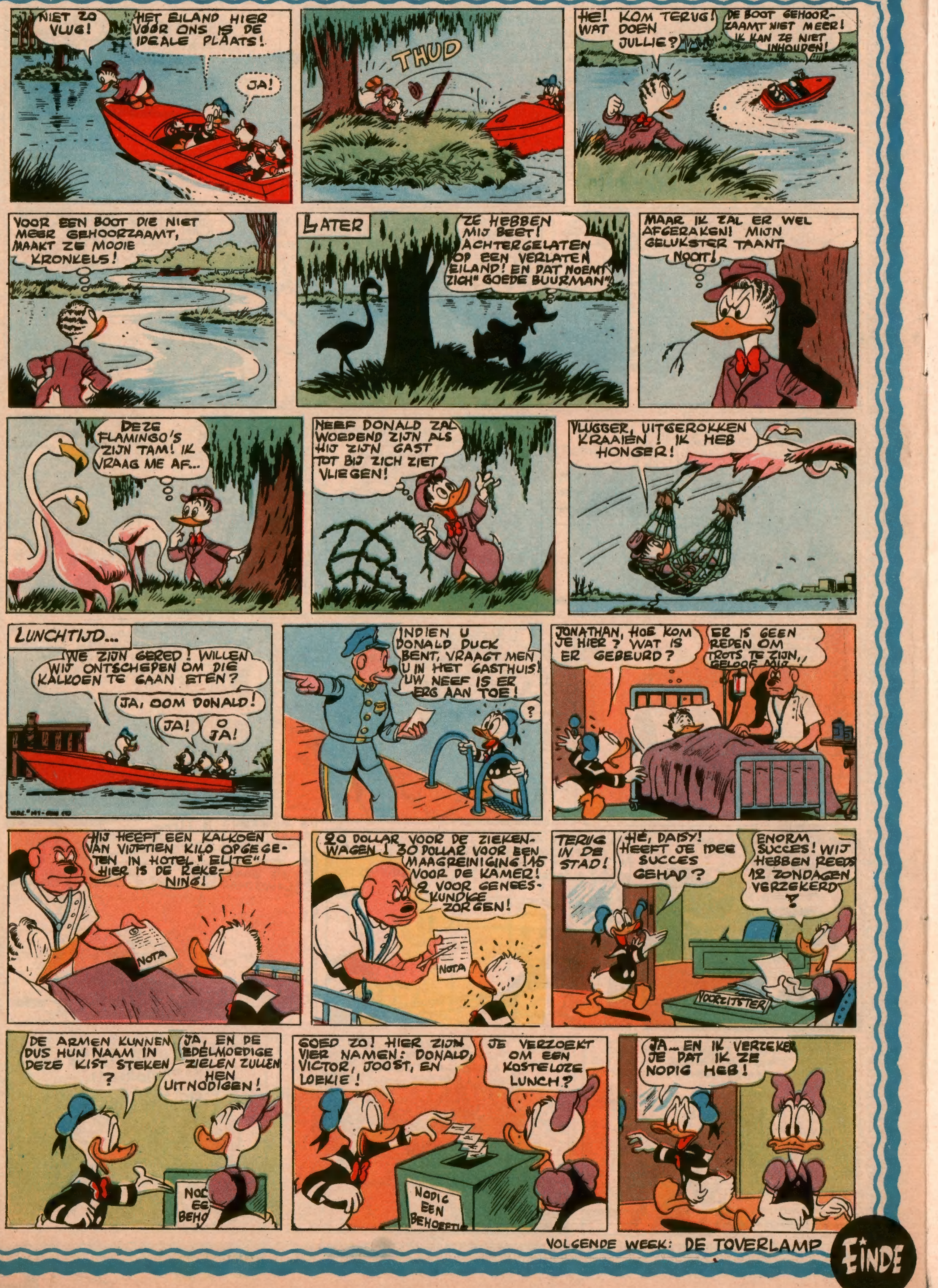

PLUTO MAAKT JACHT OP EEN KLUIF

Wie houdt niet van tekenfilms? Hier heb je er weer een! Voor de nieuwe lezers verklappen we hoe in deze Plutoband beweging komt. Knip de tekening uit en plak ze op een karton, waarvan je de rugzijde zwart maakt. De inkepingen op de cirkelboord kun je met schaar of scheermesje aanbrengen : het zijn de kijkgaatjes. Prik nu door 't middelpunt een breispeld en ga met de tekening vóór een spiegel staan. De tekening houdt je naar de spiegel, je doet 't karton om de speld draaien en je kijkt door de gleufjes. Dan zie je Pluto jacht maken op een kluif!

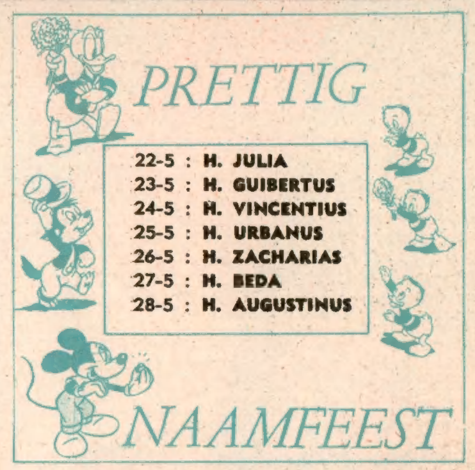

MOPJES

BAAS : Jef, wat doet ge daar?
JEF : Niets, baas!
BAAS : En gij daar, Willy?
WILLY : Ik help Jef, baas!

(De Clercq Jozef, Vorst.)

* * *

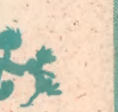

Jantje moest onder de les het bord afvegen, maar vond de vod niet. Hij vroeg het aan de meester, maar deze zei dat hij maar moest voortzoeken. De meester ging verder met de les en vroeg aan de leerlingen welke spreuk zij op zijn graf zouden zetten als hij dood was.

FRANSJE : Aan onze liefste meester die ons zoveel leerde.

PIETJE : Aan onze liefste meester.

JANTJE : Daar ligt de vod!

(Kiekens Hilda, Hoboken.)

* * *

MEESTER : Jan, waarom kom je te laat op school?

JAN : Ja, meester, de mensen in de straat zochten een vijffrankstuk.

MEESTER : Daarom moet jij toch niet te laat komen, jongen?

JAN : Ja, maar, meester, ik stond er met mijn voet op!

(Harvent Maria, Antwerpen.)

De letter ij telt voor 2 letters (I + J)

HORIZONTAAL

1. Naakte reus met een knots gewapend (Wapenkunde). - 2. Lat, stijl waarlangs men iets leidt. - 3. In memoriam (afk.); Gele aardsoort voor 't vervaardigen van verf gebruikt; Uitroep. - 4. Broeder van vader of moeder; Klein meisje dat een liefelijk-prettige indruk maakt. - 5. Veldvrucht; En zo voort (afk.). - 6. Klein vertrek voor één persoon in een klooster; Noord-Noord-West (afk). - 7. Bezittelijk voornaamwoord; Kleine, harde rolsteen. - 8. Mannelijk rund; Eeltachtige uitwas; Vul in : TJ. - 9. Naam van een Vlaams musicus (1869-1931) die de kindercantate « De Arbeid » componeerde. - 10. Tartarententen uit dierenhuiden (ook : lichte Russische rijtuigen op vier wielen met huif).

VERTICAAL

1. Waar men films kan bekijken. - 2. Vuurwerkstukken die ronddraaien als zij afgestoken worden. - 3. In loco (afk.); Zacht, sappig; Muzieknoot. - 4. Jongensnaam; Weefsel door spin vervaardigd. - 5. Omgekeerde van dun; Het regelmatig van veren wisselen bij vogels. - 6. Iets onder ... verklaren; Stem volgend op sopraan. - 7. Toestel om te remmen (omgekeerd invullen); Volkstaal voor tok. - 8. Sledesoort; Overweeg, peins; Voorzetsel. - 9. Lyrisch gedicht van veertien vijfvoetige regels. - 10. Gedwongen oponthoud van schepen.

(Oplossing in Nr 138)

Raadseltjes

Raadseltjes van : KOELMAN Hans, DRIESSENS Raymonde, René en Jeanine, ROOSE Myriam en VAN CAMPENHOUT Mathieu.

1. Ik ben vuurrood op de grond. Gooit men mij in het water, dan ben ik zwart. - 2. Welke tong groeit in de hof? - 3. In welk rijk komen geen dieren? - 4. Wat is er hoger dan de keizer? - 5. Ik ben geen mens. Ik ben geen regenboog en ook niet door God geschapen. Wat ben ik? - 6. Welke blok kan men niet aan de voeten dragen?

Antwoorden : 1. Een brandende kool. - 2. Klaverentong. - 3. Hemelrijk. - 4. Zijn kroon. - 5. Niets. - 6. De Offerblok.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**

Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	**72.—**	**138.—**	**270.—**
B. Kongo fr.	**75.—**	**145.—**	**283.—**
Luchtp. :	**235.—**	**460.—**	**907.—**

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische studio's verwezenlijkt, alle rechten voorbehouden. - Copyright Walt Disney productions 1953.

CLUB MICKEY BON 137

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.